

woord en daad toonen dat wij eenvoudig aan kant zetten, wat ons niet behaagt?

Van onze zijde sluiten wij hiermede de bespreking over deze quaestie, en gunnen gaarne aan hem die zulks begeert het laatste woord.

Wij achtten het onzen plicht te spreken, toen het *Tijdschrift* het hier behandelde onderwerp door een hoofdartikel aan de orde bracht, en daarom durfden wij niet zwijgen, hoewel mogelijk een enkele, wien ons schrijven aangaat, zich over onze meening mocht ontstemd gevoelen.

Dit zou ons te meer leed doen, daar alle gedachte om iemand, wien ook, onaangenaam te zijn, ons verre was; terwijl bovendien onder de buitenlandsche doctoren die wij persoonlijk kennen, velen zijn, in wie wij gaarne onze meerderen zien, en wier collegiale vriendschap zelfs de besten onder ons op hoogen prijs moeten stellen.

Leiden, 1 Maart 1897.

C. L. RÜMKE.

TH. G. DEN HOUTER.

Het is wellicht niet overbodig in herinnering te brengen dat in ons artikel de trek der H. B. S. Artsen naar het buitenland noch afgekeurd noch verdedigd is. Wij hebben alleen geconstateerd dat het geenszins de minsten zijn die naar een buitenlandsch doctoraat dingen en dat de oppositie tegen hun handelwijze zeer zwak gebleven is.

Een ernstige oppositie als die onzer twee Leidsche collega's zou waarschijnlijk voor 15 jaren den stroom hebben gekeerd, en zoo indirect hebben bijgedragen om de noodzakelijke wetsherziening te verhaasten.

Gaarne nemen wij nota van de verklaring der geachte inzenders, „dat „herziening der Wet zeer noodig is om eindelijk uit dezen toestand van ver„warring te kunnen geraken”. Het doel van ons artikel was voor deze meening steun te verwerven.

(RED.).

Geachte Redacteur-Gérant!

Mag ik, naar aanleiding der medededeeling aan het slot mijner aankondiging van het boek van VAN DIEREN, overgenomen uit het *Soerab. Hbld.*, nog een korte opmerking maken?

De daar bedoelde proef in de gevangenis is genomen op voordracht van Dr. EIJKMAN, omdat de roode rijst minder ontbolsterd is en nog het zilvervliesje bevat. In Deel XXXVI, blz. 277 van het *Gen. Tijdschr. v. Ned.-Ind.* heeft die geneesheer het essentiële verschil tusschen roode en witte rijst juist in de aan- en afwezigheid van dat vliesje besproken en proeven op kippen met die rijstsoorten medegedeeld. De voeding met roode rijst deed geen zenuwdegeneratie ontstaan of, als die bestond, haar verbeteren. De gunstige resultaten in de gevangenis te Soerabaja kunnen dus wel degelijk afhangen van de aanwezigheid van het zilvervliesje in de roode rijst. In de boven bedoelde medededeeling zou men daarom in plaats van „niet met „de rijst met zilvervliesje van Dr. EIJKMAN”, moeten lezen: „*dus met de rijst „met zilvervliesje.”*

U dankend voor de plaatsing

V. D. BURG.